

prima instanță: L. Dașchevici

dosarul nr. 3ra-1276/15

instanța de apel: Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

DECIZIE

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat, Iuliana Oprea

Ion Druță, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „Banca de Finanțe și Comerț”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Banca de Finanțe și Comerț” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ungheni, intervenient accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 aprilie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe acțiuni „Banca de Finanțe și Comerț” și menținută hotărârea Judecătoriei Ungheni din 24 decembrie 2014,

c o n s t a t ă:

La 02 august 2012, SA „Banca de Finanțe și Comerț” a depus în Curtea de Apel Chișinău o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni, intervenient accesoriu SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin scrisoarea nr. 95-02-19/3008 din 07 iunie 2012 a Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni și prin scrisoarea nr. 26-12/2-12/1375/4545 a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat i-a fost refuzată recunoașterea dreptului de a trece în cont TVA în sumă de 417 699,12 lei, ce reiese din tranzacția de preluare în proprietatea Băncii, în contul stingerii datoriilor aferente creditelor bancare, a imobilului gajat, proprietatea debitorului SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice”.

Menționează că la 04 iulie 2012, Banca a înaintat la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat cererea prealabilă privind contestarea actului administrativ emis ilegal, însă la 16 iulie 2012, adică peste 12 de zile, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a restituit fără examinarea cererea Băncii, indicând că Banca trebuia se depună aceasta cerere la Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni.

Susține că Banca nu este de acord cu decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, deoarece contravine prevederilor legislației în vigoare și este lipsită de suport juridic.

Afirmă că conform încheierii executorului judecătoresc Gheorghe Barnaciuc nr. 054-660/11 din 19 septembrie 2011, în proprietatea creditorului-gajist SA „Banca de Finanțe și Comerț”, în contul stingerii datoriilor SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice”, aferente contractelor de credit, au fost transmise următoarele bunuri gajate, proprietate a debitorului SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice”: încăperea nelocativă cu suprafața de 92,2 m.p., nr. cadastral 920110619501082 și încăperea nelocativă cu suprafața de 172,8 m.p., nr. cadastral 920110619501083, la preț total de 2 506 194,72 lei.

Invocă că la 30 ianuarie 2012, executorul judecătoresc a întocmit procesul-verbal privind transmiterea bunurilor indicate în proprietatea Băncii, iar ulterior, acest fapt a fost reflectat în Registrul bunurilor imobile prin intermediul OCT Ungheni și ca urmare, Banca este înregistrată în Registrul bunurilor imobile ca proprietarul imobilului menționat.

Mai invocă că la momentul adoptării încheierii executorului judecătoresc privind transmiterea în proprietate a bunurilor gajate, adică momentul în care se execută titlul executoriu, în conformitate cu prevederile art. 117 din Codul fiscal, agentul economic, adică SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” era obligat să întocmească factura fiscală cu suma TVA calculată din suma tranzacției de 2506194,72 lei și să o prezinte imediat în adresa Băncii, însă la momentul efectuării tranzacției, SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” a refuzat să elibereze băncii factura fiscală, fapt ce se confirmă prin scrisoarea executorului judecătoresc Gheorghe Barnaciuc nr. 137 din 19 martie 2012.

Menționează că în situația creată, Banca a fost nevoită să depună la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat scrisoarea nr. 1251 din 16 martie 2012, prin care a solicitat efectuarea următoarelor acțiuni: sancționarea SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” în conformitate cu art. 295 din Codul contravențional; calcularea obligației fiscale pe TVA a SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” pe tranzacția indicată în sumă de 417 699,12 lei, cu obligarea acesteia de a elibera factura fiscală pe tranzacția în cauză și de a achita suma respectivă în buget; recunoașterea dreptului SA „Banca de Finanțe și Comerț” de a trece în cont suma TVA pe tranzacția indicată în mărime de 417699,12 lei, cu eliberarea confirmării respective, însă prin răspunsul nr. 95-02-19/3008 din 07 iunie 2012, primit de către Bancă la 12 iunie 2012, Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni, de fapt, a refuzat în satisfacerea cerințelor legale ale SA „Banca de Finanțe și Comerț”.

Susține că la examinarea de către organele fiscale a problemelor abordate de Bancă, prin scrisoarea nr. 1251 din 16 martie 2012, au avut loc încălcări grave a prevederilor legislației în vigoare, fapt prin care au fost încălcate drepturile și interesele legale ale Băncii și, anume, Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni, fără dovezi și contrar informației din actele oficiale ale executorului judecătoresc, a acceptat faptul că prețul final al tranzacției privind predarea Băncii în proprietate, în contul stingerii datoriilor SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice”, a imobilului gajat este de 3 007 433,66 lei, inclusiv TVA în sumă de

501238,94 lei, expus de SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice”, pe cînd în actele executorului judecătoresc clar a fost indicat că prețul tranzacției este de 2506194,72 lei, inclusiv TVA - 417 699,12 lei; Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni a acceptat pentru SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” factura fiscală SU nr. 3502060 din 30 ianuarie 2012 în lipsa semnăturii și ștampilei cumpărătorului; Inspectoratul Fiscal Principal de Stat nemotivat nu a examinat cerințele Băncii, care a fost obligat să se expună măcar asupra trecerii în cont a sumei TVA respective pentru Bancă, în calitate de contribuabil mare și ilegal a considerat pe sine incompetent de a examina cererea prealabilă a Băncii și nicidecum nu a fost în drept să restituie cererea fără examinare, precum și nici un organ fiscal, implicat în examinarea cauzei prescrise, nu a efectuat în mod legal și convenit controlul faptului corectitudinii informațiilor și înscrisurilor prezentate lor din partea SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” cu cele emise de executorul judecătoresc.

Afirmă că aceste fapte contribuie direct la neexecutarea din partea SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” a obligațiilor prevăzute de lege privind întocmirea și eliberarea facturii fiscale cu datele concrete pe tranzacția nominalizată, ce influențează asupra dreptului Băncii de a se folosi de dreptul privind trecerea în cont a sumei TVA, care, de fapt, este achitată de Bancă, fiind calculată și plătită suma totală a tranzacției, inclusiv TVA, ce direct lezează drepturile și interesele ocrotite de lege ale Băncii.

Prin urmare, solicită anularea actului administrativ, expus prin scrisoarea Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni nr. 95-02-19/3008 din 07 iunie 2012, obligarea organului fiscal de a calcula obligația fiscală pe TVA a SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” în sumă de 417699,12 lei, ce reiese din tranzacția privind transmiterea în proprietate a obiectelor imobile gajate la SA „Banca de Finanțe și Comerț” în contul stingerii datoriilor aferente contractelor de credit, cu obligarea SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” de a elibera factura fiscală pe tranzacția în cauză în sumă de 2506194,72 lei, inclusiv TVA – 417699,12 lei și obligarea organului fiscal de a recunoaște dreptul SA „Banca de Finanțe și Comerț” de a trece în cont suma TVA pe tranzacția enunțată în mărime de 417699,12 lei, cu eliberarea confirmării respective.

Ulterior, SA „Banca de Finanțe și Comerț” a depus o cerere de concretizare a cerințelor, solicitând obligarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de a recunoaște dreptul SA „Banca de Finanțe și Comerț” de a trece în cont suma TVA pe tranzacția enunțată în mărime de 417699,12 lei, cu eliberarea documentului ce confirmă faptul permiterii Băncii de a trece în cont suma plătită a TVA în mărime de 417699,12 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013 a fost constatată competența Judecătoriei Ungheni la judecarea în fond a pricinii și pricina civilă a fost remisă spre judecare în fond la Judecătoria Ungheni.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 24 decembrie 2014 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 aprilie 2015 a fost respins apelul declarat de către SA „Banca de Finanțe și Comerț” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 09 iulie 2015, în termenul prevăzut de lege, SA „Banca de Finanțe și Comerț” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurenta SA „Banca de Finanțe și Comerț”, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Menționează că instanța de apel a ajuns la concluzia că răspunsul Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni nr. 95-02-19/3008 din 07 iunie 2012 ar fi doar o informație care nu poate vătămă un drept recunoscut de lege a persoanei și deci, nu poate constitui obiect al contenciosului administrativ, însă din materialele cauzei incontestabil reiese că prin răspunsul indicat nu s-a oferit careva informații, ci au fost respinse solicitările Băncii, obligând-o să întreprindă în continuare acțiuni în vederea apărării drepturilor sale.

Susține că instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a constatat că la materialele dosarului nu există factura fiscală, cu care nu este de acord recurenta, insinuând astfel că Banca urma să conteste factura fiscală și nicidecum inacțiunile Inspectoratului Fiscal, însă în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 30 octombrie 2009 a fost indicat că dacă autoritatea publică, printr-o adresă, refuză emiterea unui act administrativ sau eliberarea unor acte, precum și în cazul în care cererea nu este examinată în termenul legal, persoana poate contesta inacțiunile autorității publice, care sînt asimilate actului administrativ.

Afirmă că instanța de apel a concluzionat că Inspectoratul Fiscal de Stat nu are atribuții de a obliga agentul economic la întocmirea altei facturi fiscale decît cea prezentată Inspectoratului Fiscal de Stat, avînd dreptul de sancționare în cazul depistării încălcărilor la eliberarea facturilor fiscale, dar a uitat să indice în decizia contestată că această concluzie se bazează doar pe susținerile declarative ale reprezentantului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat.

Invocă că conform art. 134 alin. (1) lit. i) și j) din Codul fiscal, organul fiscal și funcționarul fiscal au dreptul să poarte în instanțele judecătorești competente acțiuni contra contribuabililor privind: anularea unor tranzacții și încasarea la buget a mijloacelor obținute din aceste tranzacții, să ceară și să verifice lichidarea încălcării legislației fiscale, să aplice, după caz, măsuri de constrîngere.

Mai invocă că art. 136 lit. j) din Codul fiscal stabilește că organul fiscal și funcționarul fiscal au următoarele obligații: să primească și să înregistreze cereri, comunicări și alte informații despre încălcări fiscale și să le verifice, după caz.

Menționează că reprezentantul SA „Banca de Finanțe și Comerț” a prezentat instanței de judecată poziția organului ierarhic superior al Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni, expusă în răspunsul nr. 26-08/2-12/1-3209/8681 din 20 noiembrie 2014, în care Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, de fapt, confirmă legalitatea poziției Băncii cu privire la calcularea TVA și denotă erorile admise de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni la respingerea solicitărilor din cererea nr. 1251 din 16 martie 2012 prin comunicatul nr. 95-02-19/3008 din 07 iunie 2012.

Susține că instanța de apel a concluzionat că SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” are calitate de intervenient accesoriu și, respectiv, neavînd calitate de pârât, nu poate fi obligată de a elibera factura fiscală.

Afirmă că instanța de apel, ajungând la o astfel de concluzie, nu a intrat în esența litigiului, deoarece SA „Banca de Finanțe și Comerț” a solicitat obligarea organului fiscal de a-și exercita atribuțiile legale privind obligarea SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” de a corecta ilegalitățile admise.

Invocă că necătînd la faptul că pe parcursul examinării litigiului, atît în prima instanță, cît și în instanța de apel au fost demonstrate incontestabil admiterea ilegalităților invocate, pasibile sancționării în conformitate cu prevederile Codului fiscal, organul fiscal continuă să nu întreprindă careva acțiuni în această direcție.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 30 septembrie 2015 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Înaintînd prezenta cerere de chemare în judecată, SA „Banca de Finanțe și Comerț” a solicitat anularea actului administrativ, expus prin scrisoarea Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni nr. 95-02-19/3008 din 07 iunie 2012, obligarea organului fiscal de a calcula obligația fiscală pe TVA a SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” în sumă de 417699,12 lei, ce reiese din tranzacția privind transmiterea în proprietate a obiectelor imobile gajate la SA „Banca de Finanțe și Comerț” în contul stingerii datoriilor aferente contractelor de credit, cu obligarea SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” de a elibera factura fiscală pe tranzacția în cauză în sumă de 2506194,72 lei, inclusiv TVA – 417699,12 lei și obligarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de a recunoaște dreptul SA „Banca de Finanțe și Comerț” de a trece în cont suma TVA pe tranzacția enunțată în mărime de 417699,12 lei, cu eliberarea documentului ce confirmă faptul permiterii Băncii de a trece în cont suma plătită a TVA în mărime de 417699,12 lei.

Instanțele judecătorești, fiind investite cu judecarea pricinii în cauză, au ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizînd materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluția dată de către instanțele judecătorești este una întemeiată și legală.

Actele pricinii denotă faptul că prin răspunsul nr. 95-02-19/3008 din 07 iunie 2012 Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni a informat SA „Banca de

Finanțe și Comerț” despre faptul că bunurile imobile au fost scoase la licitație, însă licitația în ambele cazuri nu a avut loc, astfel, creditorul este în drept să preia bunurile în contul achitării creanței, la prețul stabilit la ultima licitație, adică cu 2506194 lei, iar ținând cont de faptul că în prețul de vânzare a bunului scos la licitație nu se include TVA, acesta se calculează de la valoarea impozabilă a bunului imobil, adică din suma de 2506194 lei, ce va constitui 501239 lei.

Totodată, Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni a mai informat-o că pe livrarea în cauză, la 30 ianuarie 2012, SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” a întocmit factura fiscală seria SU nr. 3502060 cu valoarea livrării în sumă de 3007433,66 lei, inclusiv TVA – 501238,94 lei, care a fost trecută în evidența contabilă și declarată la buget în perioada fiscală ianuarie 2012, iar din lămurirea persoanei responsabile, L.Tolocica, banca nu a fost de acord cu suma TVA indicată în factură și a refuzat să o primească și la rîndul său, agentul economic a expediat factura dată prin oficiul poștal, fapt ce poate fi confirmat prin avizul de livrare din 21 martie 2012 (f. d. 19, vol. I).

Conform art. 3 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; subdiviziunile autorităților publice; funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b). Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Conform art. 2 din Legea enunțată, termenul „act administrativ” are semnificația de manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării sau executării în concret a legii.

Cu referire la prevederile normelor enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele judecătorești corect au concluzionat că răspunsul Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni nr. 95-02-19/3008 din 07 iunie 2012 nu poate fi considerat drept act administrativ în sensul Legii contenciosului administrativ și, prin urmare, nu poate constitui obiect al acțiunii în contenciosul administrativ.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că instanța nu poate discuta conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, deoarece petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cererea sa să fie dat într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea conținutului răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente.

Prin urmare, instanțele judecătorești temeinic și legal au respins pretenția recurente cu privire la anularea răspunsului Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni nr. 95-02-19/3008 din 07 iunie 2012.

De asemenea, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele judecătorești corect au respins pretenția recurente cu privire la obligarea organului fiscal de a calcula obligația fiscală pe TVA a SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” în sumă de 417699,12

lei, ce reiese din tranzacția privind transmiterea în proprietate a obiectelor imobile gajate la SA „Banca de Finanțe și Comerț” în contul stingerii datoriilor aferente contractelor de credit, cu obligarea SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” de a elibera factura fiscală pe tranzacția în cauză în sumă de 2506194,72 lei, inclusiv TVA – 417699,12 lei

La materialele dosarului nu a fost anexată factura fiscală, cu care SA „Banca de Finanțe și Comerț” nu este de acord, precum și nu a fost anexat un calcul, în baza căruia a fost eliberată factura fiscală.

Prin urmare, instanța de judecată nu se poate pronunța asupra legalității calculării obligației fiscale pe TVA a SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” în sumă de 417699,12 lei.

Afară de aceasta, organul fiscal nu are atribuții de a obliga agentul economic la întocmirea altei facturi fiscale decât cea prezentată organului fiscal, având dreptul de sancționare în cazul depistării încălcărilor la eliberarea facturilor fiscale.

La caz, se mai reține că în conformitate cu art. 59 alin. (1) CPC, parte în proces (reclamant sau pârât) poate fi orice persoană fizică sau juridică prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios.

Dat fiind faptul că SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” are calitatea de intervenient accesoriu și, respectiv, neavând calitatea de pârât, nu poate fi obligat de a elibera factura fiscală în sumă de 2506194,72 lei, inclusiv TVA - 417699,12 lei.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele judecătorești corect au respins și pretenția recurentei cu privire la obligarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de a recunoaște dreptul SA „Banca de Finanțe și Comerț” de a trece în cont suma TVA pe tranzacția enunțată în mărime de 417699,12 lei, cu eliberarea documentului ce confirmă faptul permiterii Băncii de a trece în cont suma plătită a TVA în mărime de 417699,12 lei, deoarece această pretenție derivă din pretenția cu privire la obligarea organului fiscal de a calcula obligația fiscală pe TVA a SRL „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” în sumă de 417699,12 lei, care a fost respinsă.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele judecătorești temeinic și legal au respins acțiunea, iar argumentele invocate de către recurentă în cererea de recurs nu pot fi reținute ca întemeiate.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt întemeiate și legale, iar argumentele invocate de către recurentă sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „Banca de Finanțe și Comerț”.

Se menține decizia Curții de Apel Bălți din 23 aprilie 2015 și hotărârea Judecătoriei Ungheni din 24 decembrie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Banca de Finanțe și Comerț” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ungheni, intervenient accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Pulsar-Info. Tehnologii Electronice” cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Galina Stratulat

Iuliana Oprea

Ion Druță

Ion Corolevski